

Τροπές

I

χάσκει το ποίημα
έρχονται από το χάος του
και
με αρπάζουν
τέρατα χέρια
νύχια προβοσκίδες
πρόσωπα σφήνονται αργά
αγάλματα έρωτος
κινητοποιούνται
στάχτη στα μάτια
λάσπη πηλός
ν' απομνημονέψει
σερπετά που κροταλίζουν
ποτάμια
ξεχύνονται μνημονικά
αναδύονται πόλεις
στις μετόπες
στρατιές παρελαύνουν
με τα κομμένα κεφάλια μπροστά
ευνουχιστές ακονίζουν μαχαίρια
χτυπιούνται πισώπλατα
σειρές και αράδες
αναφλέγονται
υπόγεια λόγια
μαστίζει
η γραφή
ανασύρει
πτώματα
τέλη χιλιετηρίδας αρχές
σύνταξη τάξη πραγμάτων
χρώματα
που αρνούνται
να πεθάνουν

νεύματα

λυγισμένα σαν κύματα
που φουσκώνονται
τρεις ήπειροι κεντρίζουν τα πάθη
ελευθερώνονται τις οδύνες

τέρατα και σημεία
—σκαραβαίοι αχνάρια αίματος το φως
σερπετά τα νοήματα

ισορροπιστές

σε κέρατα ταύρων—
σημαδεύονται
ανείπωτα όνειρα
χρεωκοποιών
και πλουτίζουν λαούς
ποδηγέτησαν

την άλλη όψη την ηλιακή
σφαγή και σφάγεια
ανάπταυλες
ορυχτός πλούτος αισθητικός
σπλάχνα αδαμάντινα

γεννώντας φευγαλέες λάμψεις
το χρόνο σα μηδενικό και πλήρωση

γαλήνεψε το χάος
τον μέσα σπαραγμό
στίγματα στα κορμιά
εκείνων των αθώων

οι δίκαιοι λυγμοί του αγέρα
σ' αχερουσίες
στα ξερονήσια
βουλιάζονταις με τις

πέτρες να κουβαλούν
τα βουνά
τις μούσες
τα ρίγη
στους ώμους

ξάστερες μνήμες
όπου

λυσσάνε
τ' άστρα
κατασπαράζουν
σαν
τίγρεις

γονικά
 σόια
 γενιές
 χιλιετηρίδες
 που
 κορώνουν
 κορυφώνονται
 λειαίνεται
 η πέτρα
 για
 το τελευταίο
 σκαλοπάτι
 μεσόγειος
 πειρασμός
 θάλασσα
 αναβράζει
 χρόνος
 που λείπει
 στ' αβυσσαλέο λεπτό
 το άκρον άωτον

Αθήνα-Παρίσι 1975

II

ξεφεύγει
 μέσα
 από
 τις
 λέξεις
 είναι
 όταν
 αλλάζει
 πολεμάει
 όπου
 οι
 αδύνατοι
 γίνονται
 ένα
 σώμα

χτυπήθηκαν
 όσο
 κανένας
 με όλους
 τους
 πόρους
 αντι
 στάθηκαν
 κυνηγημένα
 παρά
 φορά
 αδέλφια
 κατα
 φρονεμένων
 κι από
 την αρχή
 δια
 σχίζοντας
 λαβύρινθους
 χωρίς
 νήματα
 Αριάδνης
 ξεφεύγει
 μουσικά
 φευγαλέο
 ακτινο
 βολεί
 όπου
 χάος
 έρεβος
 πρώτος
 καθαριός
 άνοιγμα
 ματιών
 στο φως
 για να
 είναι
 επι
 τέλους
 πρόσωπο
 εκ
 φέροντας

λέξεις

χάνοντας
πράξη
αδέκαστα
τους
από^{θηκεύουν}
θεριά
λένε
ανήμερα
στα κλουβιά τους

μ' ένα
αριθμό
θα
τους
χτυπάνε
κάρτα

πίσω
από^{τα κάγκελα}
μετά^{μελετώντας}
τραύματα^{λαβωματιές}

αλισσίδες
γνωρίσαμε
λένε
τα^{πρόσωπα}
στο φέγγος
του^{προσώπου}

όταν
γλυκαίνουν
—συντρίβονται
κελιά—^{τα χέρια}

δυνατά^{—μέγας αριθμός—}

από^{σκέψη}
ποιείται

τότε
το
πρόσωπο
πάλι
από^{την}
αρχή^{χάος}
και^{φάος}
φως^{φάος}

